

Tillægsetænkning

over forslag til lov om ændring af skattekontrolløven.

(Ændringer vedrørende pengeinstitutter m. fl.s oplysningspligt).

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 18. december 1975).

Udvalget har efter 2. behandling atter behandlet lovforslaget i nogle møder. I forbindelse hermed har økonomiministeren og ministeren for skatter og afgifter dels i samråd, dels skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres, socialistisk folkepartis, kristeligt folkepartis, Danmarks kommunistiske partis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den skikkelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men har dog stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

Til § 1.

I indledningen ændres „nyt stk. 3“ til:

Anders Andersen (V). Aksel Pedersen (V). Enggaard (V). Jens Foged (V).

Glistrup (FP). Ove Jensen (FP). Arne Bjerregaard (KrF). Jes Schmidt (CD).

*Camre (S). Grünbaum (S). Ove Hansen (S), Hjørtnæs (S), Kampmann (S).
næstformand. formand.*

Bernhard Baunsgaard (RV). Ømann (SF). Kaj Hansen (DKP). Stetter (KF).

„nye stykker 3 og 4“, og efter det foreslåede nye stk. 3 tilføjes:

„*Stk. 4.* Tvistigheder om imødekommelse af skattemyndighedernes krav om kontrol på stedet afgøres af et nævn på fem medlemmer, hvoraf 2 udpeges af ministeren for skatter og afgifter, ét af Danmarks Sparekasseforening, ét af Den danske Bankforening og ét af Foreningen af statsautoriserede revisorer.“

Bemærkninger.

Forslaget er fremsat overensstemmende med det i betænkning af 12. december 1975 under nr. 3, 3. afsnit, anførte. Det må være åbenbart, at de pengeinstitutter, der uskyldigt inddrages under besværet med at bistå danske og/eller udenlandske skattemyndigheder, i hvert tilfælde også må have rettligheder, som ikke bare er det rene mundsvejr. Som følge af, at folketinget alene har givet nogle overfladiske retningslinjer, kan pengeinstitutterne ikke søge beskyttelsen i lovtæksten, og den må derfor etableres ved, at et uvildigt nævn afgør de massive interessekollisioner, som allerede under den hidtidige langt mere lemfældige ordning i skattekontrolløven gang på gang er opstået mellem de hver for sig aldeles legitime interesser hos henholdsvis skattemyndigheder og pengeinstitutter.